Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B **UREDBA (ES) št. 300/2008 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 11. marca 2008

o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 97, 9.4.2008, str. 72)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Uredba Komisije (EU) št. 18/2010 z dne 8. januarja 2010	L 7	3	12.1.2010

▼B

UREDBA (ES) št. 300/2008 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. marca 2008

o skupnih pravilih na področju varovanja civilnega letalstva in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2320/2002

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 80(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ([2]), glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor dne 16. januarja 2008,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Zaradi zaščite oseb in blaga v Evropski uniji bi bilo treba preprečiti dejanja nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje civilnega letalstva, v zvezi s civilnimi zrakoplovi z določitvijo skupnih pravil za varovanje civilnega letalstva. Ta cilj bi bilo treba doseči z vzpostavitvijo skupnih pravil in skupnih osnovnih standardov na področju varovanja v letalstvu ter mehanizmov spremljanja skladnosti.

(2) Zaželeno je, da se v interesu varovanja v civilnem letalstvu na splošno zagotovi osnova za skupno razlago Priloge 17 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu z dne 7. decembra 1944.

(3) Uredba (ES) št. 2320/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o določitvi skupnih pravil na področju varnosti civilnega letalstva ([3]) je bila sprejeta zaradi dogodkov 11. septembra 2001 v Združenih državah. Na področju varovanja v civilnem letalstvu je potreben skupni pristop, treba pa bi bilo razmisliti tudi o najučinkovitejših sredstvih nudenja pomoči po hujših terorističnih dejanjih na področju prevoza.

(4) Vsebino Uredbe (ES) št. 2320/2002 bi bilo treba revidirati glede na pridobljene izkušnje in jo zaradi poenostavitve, uskladitve in pojasnitve obstoječih pravil ter izboljšanja ravni varovanja razveljaviti ter nadomestiti s to uredbo.

(5) Glede na potrebo po večji prožnosti pri sprejemanju ukrepov in postopkov varovanja zaradi izpolnjevanja nastajajočih ocen tveganja in zaradi omogočanja uvajanja novih tehnologij bi morala ta uredba določiti osnovna načela o tem, kaj je treba storiti za varovanje civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega

([1]) UL C 185, 8.8.2006, str. 17.

([2]) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 15. junija 2006 (UL C 300 E, 9.12.2006, str. 463), Skupno stališče Sveta z dne 11. decembra 2006 (UL C 70 E, 27.3.2007, str. 21) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. aprila 2007 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Zakonodajna Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2008 (še ni objavljena v UL) in Sklep Sveta z dne 4. marca 2008.

([3]) UL L 355, 30.12.2002, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 849/2004 (UL L 158, 30.4.2004, str. 1).

▼B

vmešavanja, brez poseganja v tehnične in postopkovne podrobnosti o tem, kako se jih bo izvajalo.

(6) To uredbo bi bilo treba uporabljati za letališča, ki služijo civilnemu letalstvu in se nahajajo na ozemlju države članice, za operatorje, ki nudijo storitve na takšnih letališčih, ter za subjekte, ki zagotavljajo blago in/ali storitve na takšnih letališčih ali prek njih.

(7) Brez poseganja v Konvencijo o kaznivih dejanjih in nekaterih drugih dejanjih, storjenih na letalih (Tokio, 1963), Konvencijo o zatiranju nezakonite ugrabitve zrakoplovov (Haag, 1970) in Konvencijo o zatiranju nezakonitih dejanj zoper varnost civilnega letalstva (Montreal, 1971) bi morala ta uredba zajemati tudi ukrepe varovanja, ki se uporabljajo na krovu zrakoplovov letalskih prevoznikov Skupnosti ali med njihovim letom.

(8) Vsaka država članica obdrži pristojnost, da se odloči glede uporabe častnikov za varovanje med letom na zrakoplovih, registriranih v tej državi članici, in za lete letalskih prevoznikov, ki jim je podelila licenco, in da v skladu z odstavkom 4.7.7 Priloge 17 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu in pod pogoji iz te konvencije zagotovi, da so ti častniki posebej izbrani in usposobljeni vladni uslužbenci, ob upoštevanju zahtevanih vidikov varovanja in varnosti na krovu zrakoplova.

(9) Različne vrste civilnega letalstva ne predstavljajo nujno enake stopnje nevarnosti. Pri določitvi skupnih osnovnih standardov na področju varovanja v letalstvu bi bilo treba zaradi omogočanja dodelitve odstopanj upoštevati velikost zrakoplova, naravo letalskega prevoza in/ali pogostost operacij na letališčih.

(10) Državam članicam bi bilo treba prav tako dovoliti, da na podlagi ocene tveganja uporabijo ukrepe, ki so strožji od ukrepov, ki jih določa ta uredba.

(11) Tretje države lahko zahtevajo uporabo ukrepov, ki se razlikujejo od ukrepov, določenih v tej uredbi, v zvezi z leti z letališča v državi članici v ali čez to tretjo državo. Vendar pa bi brez poseganja v morebitne dvostranske sporazume, katerih pogodbenica je Skupnost, Komisija morala imeti možnost preučiti ukrepe, ki jih zahteva tretja država.

(12) Čeprav se lahko v eni sami državi članici z varovanjem v letalstvu ukvarjata dva ali več organov, bi morala vsaka država članica imenovati en organ, pristojen za usklajevanje in spremljanje izvajanja standardov na področju varovanja.

(13) Zaradi opredelitve odgovornosti za izvajanje skupnih osnovnih standardov na področju varovanja v letalstvu in da bi se opisalo, kateri ukrepi se v ta namen zahtevajo od operatorjev in drugih subjektov, bi morala vsaka država članica pripraviti nacionalni program varovanja v civilnem letalstvu. Poleg tega bi moral vsak upravljavec letališča, letalski prevoznik in subjekt, ki izvaja standarde s področja varovanja v letalstvu, pripraviti, uporabljati in vzdrževati program varovanja, ki naj mu omogoča usklajenost tako s to uredbo kot z ustreznim nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu.

(14) Zaradi spremljanja skladnosti s to uredbo in z nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu bi morala vsaka država članica pripraviti in zagotoviti izvajanje nacionalnega programa, da preveri raven in kakovost varovanja v civilnem letalstvu.

(15) Da bi Komisija spremljala, kako države članice uporabljajo to uredbo, in da bi podala priporočila za izboljšanje varovanja v letalstvu, bi morala opravljati inšpekcije, vključno z nenapovedanimi inšpekcijami.

▼B

(16) Praviloma bi morala Komisija objaviti ukrepe, ki imajo neposreden vpliv na potnike. Izvedbeni akti, ki določajo skupne ukrepe in postopke za izvajanje skupnih osnovnih standardov s področja varovanja v letalstvu in ki vsebujejo občutljive varnostne podatke, skupaj s poročili o inšpekcijah Komisije ter odgovori ustreznih organov, bi se morali šteti za tajne podatke EU v smislu Sklepa Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom z dne 29. novembra 2001 o spremembah njenega poslovnika ([1]). Ti podatki se ne bi smeli objaviti in bi smeli biti na razpolago le tistim operatorjem in subjektom, ki imajo upravičen interes.

(17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji dodeljenih izvedbenih pooblastil ([2]).

(18) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje splošnih ukrepov s spreminjanjem nebistvenih določb skupnih osnovnih standardov z njihovim dopolnjevanjem, določitev pogojev, pod katerimi lahko države članice tako odstopijo od skupnih osnovnih standardov kakor tudi sprejmejo alternativne ukrepe varovanja, in za sprejetje specifikacij za nacionalni program za nadzor kakovosti. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebistvenimi določbami, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(19) Kadar v nujnih primerih ni mogoče upoštevati običajnih rokov za regulativni postopek s pregledom, bi bilo treba Komisiji omogočiti uporabo nujnega postopka iz člena 5a(6) Sklepa 1999/468/ES za sprejetje skupnih pravil na področju varovanja civilnega letalstva.

(20) Treba bi si bilo prizadevati za uresničitev cilja „enega varnostnega pregleda“ za vse lete v Evropski uniji.

(21) Poleg tega ponoven pregled potnikov ali njihove prtljage ob prihodu z letom iz tretjih držav, katerih standardi s področja varovanja v letalstvu so enaki standardom, opredeljenim v tej uredbi, ne bi bil potreben. Zato bi bilo treba brez poseganja v pravico vsake države članice, da uporabi strožje ukrepe, ali zadevnih pristojnosti Skupnosti in držav članic spodbujati odločitve Komisije in po potrebi sporazume med Skupnostjo in tretjimi državami, ki priznavajo, da so varnostni standardi, ki se uporabljajo v tretji državi, enaki skupnim standardom, ker ti podpirajo enkratni varnostni pregled.

(22) Ta uredba ne posega v uporabo pravil o varnosti v letalstvu, vključno s tistimi, ki se nanašajo na prevoz nevarnih snovi.

(23) Za kršenje določb te uredbe bi bilo treba predvideti kazni. Te kazni, ki so lahko civilnega ali upravnega značaja, bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(24) Ministrska izjava o gibraltarskem letališču, dogovorjena na prvem ministrskem srečanju Foruma za dialog o Gibraltarju v Kordovi z dne 18. septembra 2006, bo nadomestila Skupno izjavo o gibraltarskem letališču, podano v Londonu dne 2. decembra 1987, njeno polno spoštovanje pa se bo štelo kot spoštovanje izjave iz leta 1987.

(25) Ker ciljev te uredbe, in sicer varovanja civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja in zagotovitve osnove za skupno razlago Priloge 17 k Čikaški konvenciji

([1]) UL L 317, 3.12.2001, str. 1. Sklep, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom 2006/548/ES, Euratom (UL L 215, 5.8.2006, str. 38).

([2]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

▼B

o mednarodnem civilnem letalstvu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov te uredbe lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

1. Ta uredba določa skupna pravila za zaščito civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje civilnega letalstva.

Zagotavlja tudi osnovo za skupno razlago Priloge 17 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu.

2. Načini za doseganje ciljev, navedenih v odstavku 1, so:

(a) določitev skupnih pravil in skupnih osnovnih standardov za varovanje v letalstvu;

(b) mehanizmi za spremljanje skladnosti.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za:

(a) vsa letališča ali dele letališč, ki se nahajajo na ozemlju države članice in se ne uporabljajo izključno v vojaške namene;

(b) vse operatorje, vključno z letalskimi prevozniki, ki opravljajo storitve na letališčih, navedenih v točki (a);

(c) vse subjekte, ki uporabljajo standarde s področja varovanja v letalstvu in ki izvajajo operacije iz prostorov, ki se nahajajo v letaliških prostorih ali zunaj njih, in zagotavljajo blago in/ali storitve prek letališč ali na letališčih, navedenih v točki (a).

2. Uporaba te uredbe za gibraltarsko letališče ne posega v pravni položaj Kraljevine Španije in Združenega kraljestva v zvezi s sporom o suverenosti nad ozemljem, na katerem je letališče.

Člen 3

Opredelitve

V tej uredbi:

1. „civilno letalstvo“ pomeni kakršno koli operacijo, ki jo opravi civilni zrakoplov, vendar pa izključuje operacije, ki jih opravljajo državni zrakoplovi iz člena 3 Čikaške konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu;

2. „varovanje v letalstvu“ pomeni kombinacijo ukrepov, osebja in materialnih virov, namenjenih varovanju v civilnem letalstvu pred dejanji nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje civilnega letalstva;

3. „operator“ pomeni osebo, organizacijo ali podjetje, ki opravlja ali želi opravljati operacijo zračnega prevoza;

4. „letalski prevoznik“ pomeni podjetje za zračni prevoz z veljavno operativno licenco ali enakovrednim dokumentom;

▼B

5. „letalski prevoznik Skupnosti“ pomeni letalskega prevoznika z veljavno operativno licenco, ki jo je dodelila država članica v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2407/92 z dne 23. julija 1992 o licenciranju letalskih prevoznikov ([1]);

6. „subjekt“ pomeni osebo, organizacijo ali podjetje, ki ni operator;

7. „prepovedani predmeti“ pomenijo orožje, razstreliva ali druge nevarne naprave, predmete ali snovi, ki se lahko uporabijo za izvedbo dejanja nezakonitega vmešavanja, ki ogroža varovanje civilnega letalstva;

8. „varnostni pregled“ pomeni uporabo tehničnih ali drugih sredstev za odkrivanje in/ali zaznavanje prepovedanih predmetov;

9. „varnostni nadzor“ pomeni uporabo sredstev, s katerimi se lahko prepreči vnos prepovedanih predmetov;

10. „nadzor dostopa“ pomeni uporabo sredstev, s katerimi se prepreči vstop nepooblaščenih oseb ali nepooblaščenih vozil ali obojih;

11. „nadzorovani del letališča“ pomeni območje gibanja zrakoplovov na letališču, bližnje zemljišče in stavbe ali njihove dele, do katerih je dostop omejen;

12. „javni del letališča“ pomeni tiste dele letališča, bližnje zemljišče in stavbe ali njihove dele, ki niso nadzorovani del letališča;

13. „varnostno območje omejenega gibanja“ pomeni tisto območje nadzorovanega dela letališča, kjer se poleg tega, da je dostop omejen, uporabljajo drugi standardi s področja varovanja v civilnem letalstvu;

14. „razmejeno območje“ pomeni območje, ki je ločeno s pomočjo nadzora dostopa bodisi od varnostnega območja omejenega gibanja bodisi, če je razmejeno območje samo varnostno območje omejenega gibanja, od drugih varnostnih območij omejenega gibanja na letališču;

15. „preverjanje preteklosti“ pomeni zabeleženo preverjanje identitete osebe, vključno z njeno morebitno kriminalno preteklostjo, ki je del ocene, ali se osebi lahko dovoli dostop do varnostnih območij omejenega gibanja brez spremstva;

16. „transferni potniki, prtljaga, tovor ali pošta“ pomenijo potnike, prtljago, tovor ali pošto, ki odhajajo na zrakoplovu, ki ni isti kot tisti, na katerem so prispeli;

17. „tranzitni potniki, prtljaga, tovor ali pošta“ pomenijo potnike, prtljago, tovor ali pošto, ki odhajajo na istem zrakoplovu, na katerem so prispeli;

18. „potencialno težaven potnik“ pomeni potnika, ki je deportiranec, oseba, za katero šteje, da nima vstopa iz razlogov priseljevanja, ali oseba, ki ji je bila zakonito odvzeta prostost;

19. „ročna prtljaga“ pomeni prtljago, namenjeno za prevoz v potniški kabini zrakoplova;

20. „oddana prtljaga“ pomeni prtljago, namenjeno za prevoz v prtljažnem prostoru zrakoplova;

21. „spremljana oddana prtljaga“ pomeni prtljago, namenjeno za prevoz v prtljažnem prostoru istega zrakoplova, s katerim potnik, ki jo je oddal, potuje;

22. „pošta letalskega prevoznika“ pomeni pošto, ki izvira in je hkrati namenjena letalskemu prevozniku;

([1]) UL L 240, 24.8.1992, str. 1.

▼B

23. „material letalskega prevoznika“ pomeni material, ki izvira in je hkrati namenjen letalskemu prevozniku, ali material, ki ga uporablja letalski prevoznik;

24. „pošta“ pomeni pisemske pošiljke in druge predmete, razen pošte letalskega prevoznika, ki jih poštne službe oddajo za prevoz ali so namenjene za dostavo tem službam v skladu s pravili Svetovne poštne zveze;

25. „tovor“ pomeni vsako premoženje, namenjeno za prevoz z zrakoplovom, razen prtljage, pošte, pošte letalskega prevoznika, materiala letalskega prevoznika in zalog za oskrbo med letom;

26. „regulirani agent“ pomeni letalskega prevoznika, agenta, odpravnika tovora ali drug subjekt, ki zagotavlja varnostni nadzor nad tovorom ali pošto;

27. „znani pošiljatelj“ pomeni pošiljatelja, ki pošilja tovor ali pošto za lasten račun in čigar postopki izpolnjujejo skupna pravila in standarde varovanja v zadostni meri, da omogočajo prevoz tovora ali pošte na katerem koli zrakoplovu;

28. „stalni pošiljatelj“ pomeni pošiljatelja, ki pošilja tovor ali pošto za lasten račun in čigar postopki izpolnjujejo skupna pravila in standarde varovanja v zadostni meri, da omogočajo prevoz tega tovora na zrakoplovu, ki prevaža le tovor, ali pošte na zrakoplovu, ki prevaža le pošto;

29. „varnostno preverjanje zrakoplova“ pomeni pregled tistih delov notranjosti zrakoplova, do katerih so potniki morebiti imeli dostop, skupaj s pregledom prtljažnih prostorov zrakoplova, z namenom odkriti prepovedane predmete in nezakonita vmešavanja v zrakoplov;

30. „varnostna preiskava zrakoplova“ pomeni pregled notranjosti in dostopne zunanjosti zrakoplova z namenom odkriti prepovedane predmete in dejanja nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje zrakoplova;

31. „častnik za varovanje med letom“ pomeni osebo, ki jo zaposli država, da potuje na zrakoplovu letalskega prevoznika, ki mu je podelila licenco, z namenom zaščite tega zrakoplova in oseb, ki so na njem, pred dejanji nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje leta.

Člen 4

Skupni osnovni standardi

1. Skupni osnovni standardi za varovanje civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja, ki ogrožajo varovanje civilnega letalstva, so določeni v Prilogi.

Dodatne skupne osnovne standarde, ki ob začetku veljavnosti te uredbe niso predvideni, je treba vstaviti v Prilogo v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe.

2. Splošni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebistvenih določb skupnih osnovnih standardov iz odstavka 1 z njihovim dopolnjevanjem, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).

Ti splošni ukrepi se nanašajo na:

(a) dovoljene metode varnostnih pregledov;

(b) kategorije predmetov, ki so lahko prepovedani;

(c) nadzor dostopa, in sicer razloge za dovoljenje dostopa do nadzorovanega dela letališča in do varnostnih območij omejenega gibanja;

▼B

(d) dovoljene metode za preiskavo vozil, varnostno preverjanje zrakoplova in varnostnih preiskav zrakoplova;

(e) merila za priznavanje enakovrednosti varnostnih standardov tretjih držav;

(f) pogoje, pod katerimi se pregledata tovor in pošta oziroma pod katerimi sta podvržena drugemu varnostnemu nadzoru, in postopek odobritve ali imenovanja reguliranih agentov, znanih pošiljateljev in stalnih pošiljateljev;

(g) pogoje, pod katerimi se pregledujeta pošta letalskega prevoznika in material letalskega prevoznika oziroma pod katerimi sta podvržena drugemu varnostnemu nadzoru;

(h) pogoje, pod katerimi se pregledujejo zaloge za oskrbo med letom in zaloge za oskrbo na letališču oziroma pod katerimi so podvržene drugemu varnostnemu nadzoru, in postopek odobritve ali imenovanja reguliranih dobaviteljev in znanih dobaviteljev;

(i) merila za opredelitev kritičnih delov varnostnih območij omejenega gibanja;

(j) načela za zaposlovanje osebja in metode njihovega usposabljanja;

(k) pogoje, pod katerimi se lahko uporabijo posebni varnostni postopki oziroma izvzetje iz varnostnega nadzora; in

(l) vsakršne splošne ukrepe, s katerimi se spreminjajo nebistvene določbe skupnih osnovnih standardov iz odstavka 1 z njihovim dopolnjevanjem in ki niso bili predvideni ob začetku veljavnosti te uredbe.

V nujnih primerih lahko Komisija uporabi nujni postopek iz člena 19(4).

3. Podrobni ukrepi za izvajanje skupnih osnovnih standardov iz odstavka 1 in splošnih ukrepov iz odstavka 2 se določijo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2).

Zajemajo:

(a) zahteve in postopke za preglede;

(b) seznam prepovedanih predmetov;

(c) zahteve in postopke za nadzor dostopa;

(d) zahteve in postopke za preiskavo vozil, varnostno preverjanje zrakoplova in varnostne preiskave zrakoplova;

(e) sklepe o priznavanju enakovrednosti varnostnih standardov, ki se uporabljajo v tretji državi;

(f) v zvezi s tovorom in pošto postopke za odobritev ali imenovanje reguliranih agentov, znanih pošiljateljev in stalnih pošiljateljev ter obveznosti, ki jih morajo ti izpolniti;

(g) zahteve in postopke za varnostni nadzor nad pošto letalskega prevoznika in materialom letalskega prevoznika;

(h) v zvezi z zalogami za oskrbo med letom in zalogami za oskrbo na letališču postopke za odobritev ali imenovanje reguliranih dobaviteljev in znanih dobaviteljev ter obveznosti, ki jih morajo ti izpolniti;

(i) opredelitev kritičnih delov varnostnih območij omejenega gibanja;

(j) zahteve za zaposlovanje in usposabljanje osebja;

(k) posebne varnostne postopke ali izvzetja iz varnostnega nadzora;

(l) tehnične specifikacije varnostne opreme in postopke za njeno odobritev in uporabo; in

(m) zahteve in postopke za potencialno težavne potnike.

▼B

4. Komisija s spremembo te uredbe v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3) določi merila, na podlagi katerih lahko države članice odstopajo od skupnih osnovnih standardov iz odstavka 1 ter sprejmejo druge ukrepe varovanja, ki zagotavljajo ustrezno raven zaščite na podlagi lokalne ocene tveganja. Takšni alternativni ukrepi se morajo utemeljiti z razlogi, ki se nanašajo na velikost zrakoplova, ali z razlogi, ki se nanašajo na naravo, obseg ali pogostnost letalskih prevozov ter drugih zadevnih dejavnosti.

V nujnih primerih lahko Komisija uporabi nujni postopek iz člena 19(4).

Države članice o takšnih ukrepih obvestijo Komisijo.

5. Države članice na svojem ozemlju zagotovijo uporabo skupnih osnovnih standardov iz odstavka 1. Če država članica meni, da je bila raven varovanja letalstva ogrožena zaradi kršitve s področja varovanja, zagotovi ustrezne in hitre ukrepe za odpravo kršitve ter zagotovi nemoteno varovanje v civilnem letalstvu.

Člen 5

Stroški varovanja

Ob upoštevanju ustreznih določb zakonodaje Skupnosti lahko vsaka država članica določi okoliščine in obseg stroškov, ki jih morajo v zvezi z ukrepi varovanja, sprejetimi v skladu s to uredbo za zaščito civilnega letalstva pred dejanji nezakonitega vmešavanja, pokriti država, letališki subjekti, letalski prevozniki, druge odgovorne agencije ali uporabniki. Po potrebi in v skladu z zakonodajo Skupnosti lahko države članice z uporabniki prispevajo k stroškom strožjih ukrepov varovanja, sprejetih v skladu s to uredbo. Kolikor je to izvedljivo, so kakršne koli pristojbine ali prenosi stroškov varovanja neposredno povezani s stroški nudenja zadevnih storitev varovanja in so oblikovani tako, da se ne povrne več kot zadevni ustrezni stroški.

Člen 6

Strožji ukrepi držav članic

1. Države članice lahko uporabijo ukrepe, ki so strožji od skupnih osnovnih standardov iz člena 4. Pri tem ravnajo na osnovi ocene tveganja in skladno z zakonodajo Skupnosti. Ti ukrepi so ustrezni, objektivni, nediskriminatorni in sorazmerni tveganju, zaradi katerega se sprejemajo.

2. Države članice o takšnih ukrepih obvestijo Komisijo čim prej po začetku njihove uporabe. Po prejetju takšnih informacij jih Komisija pošlje drugim državam članicam.

3. Če so zadevni ukrepi omejeni na določen let na določen datum, državam članicam Komisije o tem ni treba obvestiti.

Člen 7

Ukrepi varovanja, ki jih zahtevajo tretje države

1. Brez poseganja v morebitne dvostranske sporazume, katerih pogodbenica je Skupnost, država članica uradno obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih zahteva tretja država v zvezi z leti z letališča v državi članici v to tretjo državo ali čeznjo, če se ti ukrepi razlikujejo od skupnih osnovnih standardov iz člena 4.

2. Komisija na zahtevo zadevne države članice ali na lastno pobudo preuči uporabo ukrepov, o katerih je bila obveščena v skladu z odstavkom 1, in lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) pripravi ustrezen odgovor zadevni tretji državi.

▼B

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata, če:

(a) zadevna država članica uporablja zadevne ukrepe v skladu s členom 6; ali

(b) je zahteva tretje države omejena na določen let na določen datum.

Člen 8

Sodelovanje z Mednarodno organizacijo za civilno letalstvo

Brez poseganja v člen 300 Pogodbe lahko Komisija z Mednarodno organizacijo za civilno letalstvo (ICAO) sklene memorandum o soglasju glede revizij, da bi se izognili podvajanju spremljanja, ali države članice upoštevajo Prilogo 17 k Čikaški konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu.

Člen 9

Ustrezni organ

Če sta v eni državi članici dve telesi ali več teles, ki se ukvarjajo z varovanjem v civilnem letalstvu, ta država članica imenuje en organ (v nadaljnjem besedilu „ustrezni organ“), ki je pristojen za usklajevanje in spremljanje izvajanja skupnih osnovnih standardov iz člena 4.

Člen 10

Nacionalni program varovanja v civilnem letalstvu

1. Vsaka država članica pripravi, uporablja in vzdržuje nacionalni program varovanja v civilnem letalstvu.

V tem programu se opredelijo odgovornosti za izvajanje skupnih osnovnih standardov iz člena 4 in opišejo ukrepi, ki se za ta namen zahtevajo od operatorjev in subjektov.

2. Na podlagi „potrebe po seznanitvi“ da ustrezni organ v pisni obliki na razpolago ustrezne dele nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu operatorjem in subjektom, za katere meni, da imajo upravičen interes.

Člen 11

Nacionalni program za nadzor kakovosti

1. Vsaka država članica pripravi, uporablja in vzdržuje nacionalni program za nadzor kakovosti.

Ta program zaradi spremljanja skladnosti s to uredbo in z nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu omogoča državi članici preverjanje kakovosti varovanja v civilnem letalstvu.

2. Specifikacije za nacionalni program za nadzor kakovosti se sprejmejo s spremembo te uredbe v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3), in sicer z dodatkom priloge k tej uredbi.

V nujnih primerih lahko Komisija uporabi nujni postopek iz člena 19(4).

Program omogoča takojšnje odkrivanje in odpravo nepravilnosti. Določa tudi, da vsa letališča, operatorje in subjekte, ki so odgovorni za izvajanje standardov s področja varovanja v letalstvu in ki se nahajajo na ozemlju zadevne države članice, redno spremlja bodisi ustrezni organ neposredno bodisi se spremljanje izvaja pod njegovim nadzorom.

▼B

Člen 12

Program varovanja letališča

1. Vsak upravljavec letališča pripravi, uporablja in vzdržuje program varovanja na letališča.

V tem programu so opisane metode in postopki, ki jih mora upravljavec letališča upoštevati zaradi skladnosti s to uredbo in z nacionalnim programom varovanja civilnega letalstva države članice, kjer se nahaja letališče.

Ta program vsebuje tudi določbe za notranji nadzor kakovosti, ki opisujejo, kako upravljavec letališča sam spremlja skladnost s temi metodami in postopki.

2. Program varovanja letališča se predloži ustreznemu organu, ki lahko, če je to potrebno, nadalje ukrepa.

Člen 13

Program varovanja letalskega prevoznika

1. Vsak letalski prevoznik pripravi, uporablja in vzdržuje program varovanja letalskega prevoznika.

V tem programu so opisane metode in postopki, ki jih mora letalski prevoznik upoštevati zaradi skladnosti s to uredbo in z nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu države članice, iz katere opravlja storitve.

Program vsebuje tudi določbe za notranji nadzor kakovosti, ki opisujejo, kako letalski prevoznik spremlja skladnost s temi metodami in postopki.

2. Na zahtevo se program varovanja letalskega prevoznika predloži ustreznemu organu, ki lahko nadalje ukrepa, če je to potrebno.

3. Če program varovanja letalskega prevoznika Skupnosti potrdi ustrezni organ države članice, ki je izdala operativno licenco, se letalskemu prevozniku v vseh državah članicah prizna izpolnjevanje zahtev iz odstavka 1. To velja brez poseganja v pravico države članice, da od katerega koli letalskega prevoznika zahteva podrobnosti glede izvajanja:

(a) ukrepov varovanja, ki jih ta država članica izvaja v skladu z določbami člena 6; in/ali

(b) lokalnih postopkov, ki veljajo na letališčih, na katerih zagotavlja prevoze.

Člen 14

Program varovanja subjekta

1. Vsak subjekt, ki mora v okviru nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu iz člena 10 uporabljati standarde s področja varovanja v letalstvu, pripravi, uporablja in vzdržuje program varovanja.

V tem programu so opisane metode in postopki, ki jih mora subjekt upoštevati zaradi skladnosti z nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu države članice glede svojih operacij v tej državi članici.

Program vsebuje določbe za notranji nadzor kakovosti, ki opisujejo, kako mora subjekt spremljati skladnost s temi metodami in postopki.

2. Na zahtevo se program varovanja subjekta, ki uporablja standarde s področja varovanja v letalstvu, predloži ustreznemu organu, ki lahko nadalje ukrepa, če je to potrebno.

▼B

Člen 15

Inšpekcije Komisije

1. Komisija v sodelovanju z ustreznim organom zadevne države članice izvaja inšpekcije, vključno z inšpekcijami letališč, operatorjev in subjektov, ki uporabljajo standarde s področja varovanja v letalstvu, za spremljanje uporabo te uredbe v državah članicah in, kjer je potrebno, daje priporočila za izboljšanje varovanja v letalstvu. V ta namen ustrezni organ pisno obvesti Komisijo o vseh letališčih na svojem ozemlju, ki služijo civilnemu letalstvu, razen tistih, ki so zajeta v členu 4(4).

Postopki za izvajanje inšpekcij Komisije se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2).

2. Inšpekcije, ki jih Komisija opravlja v zvezi z letališči, operatorji in subjekti, ki uporabljajo standarde s področja varovanja v letalstvu, so nenapovedane. Komisija pred načrtovano inšpekcijo o tem pravočasno obvesti zadevno državo članico.

3. Vsako poročilo Komisije o inšpekciji se posreduje ustreznemu organu zadevne države članice, ki v odgovoru navede ukrepe, sprejete za odpravo vseh ugotovljenih pomanjkljivosti.

Poročilo se skupaj z odgovorom ustreznega organa nato posreduje ustreznim organom drugih držav članic.

Člen 16

Letno poročilo

Komisija vsako leto predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in državam članicam poročilo, s katerim jih obvešča o uporabi te uredbe in o njenem učinku na izboljšanje varovanja v letalstvu.

Člen 17

Svetovalna interesna skupina

Brez poseganja v vlogo odbora iz člena 19 Komisija ustanovi Svetovalno interesno skupino za varovanje v letalstvu, ki jo sestavljajo evropske predstavniške organizacije, dejavne ali neposredno povezane z varovanjem na področju letalstva. Vloga te skupine je zgolj svetovanje Komisiji. Odbor iz člena 19 med celotnim regulativnim postopkom obvešča Svetovalno interesno skupino.

Člen 18

Razširjanje informacij

Komisija praviloma objavi ukrepe, ki imajo neposreden vpliv na potnike. Vendar se naslednji dokumenti štejejo za tajne podatke EU v smislu Sklepa 2001/844/ES, ESPJ, Euratom:

(a) ukrepi in postopki iz členov 4(3), 4(4), 6(1) in 7(1), če vsebujejo občutljive podatke s področja varovanja;

(b) poročila o inšpekcijah Komisije in odgovori ustreznih organov iz člena 15(3).

Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

▼B

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je en mesec.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1), (2) (4) in (6) ter člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 20

Sporazumi med Skupnostjo in tretjimi državami

Po potrebi in v skladu z zakonodajo Skupnosti se lahko sporazumi, ki priznavajo enakovrednost varnostnih standardov, ki se uporabljajo v tretji državi, in standardov Skupnosti, predvidijo v skladu s členom 300 Pogodbe v sporazumih o letalskem prometu med Skupnostjo in tretjo državo, da bi se za vse lete med Evropsko unijo in tretjimi državami spodbujal cilj „enkratnega varnostnega pregleda“.

Člen 21

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihovo izvajanje. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 22

Poročilo Komisije o financiranju

Komisija bo najpozneje do 31. decembra 2008 poročala o načelih financiranja stroškov ukrepov varovanja v civilnem letalstvu. To poročilo bo preučilo, kakšne ukrepe je treba sprejeti za zagotovitev, da se pristojbine za varovanje uporabljajo izključno za pokrivanje stroškov varovanja in da se izboljša preglednost takšnih pristojbin. Poročilo bo obravnavalo tudi načela, ki so potrebna za varovanje neizkrivljene konkurence med letališči in letalskimi prevozniki, in metode za zagotovitev varstva potrošnikov, kar zadeva porazdelitev stroškov ukrepov varovanja med davkoplačevalci in uporabniki. Poročilu Komisije bo po potrebi priložen zakonodajni predlog.

Člen 23

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 2320/2002 se razveljavi.

Člen 24

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporabljati se začne z datumom, ki je določen v izvedbenih pravilih, sprejetih v skladu s postopki iz člena 4(2) in (3), vendar najpozneje v 24 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe.

▼B

3. Z odstopanjem od odstavka 2 se člen 4(2),(3) in (4), člena 8, 11(2), drugi pododstavek člena 15(1) ter členi 17, 19 in 22 uporabljajo od dne začetka veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

►M1 *PRILOGA I* ◄

SKUPNI OSNOVNI STANDARDI ZA VAROVANJE CIVILNEGA LETALSTVA PRED DEJANJI NEZAKONITEGA VMEŠAVANJA (ČLEN 4)

1. VAROVANJE LETALIŠČA

1.1 **Zahteve pri načrtovanju letališča**

1. Pri projektiranju in gradnji novih objektov ali spreminjanju obstoječih objektov na letališču se v celoti upoštevajo zahteve za izvajanje skupnih osnovnih standardov, določenih v tej prilogi ter v aktih za njeno izvedbo.

2. Na letališčih se vzpostavijo naslednja območja:

(a) javni del letališča;

(b) nadzorovani del letališča;

(c) varnostna območja omejenega gibanja; in

(d) kritični deli varnostnih območij omejenega gibanja.

1.2 **Nadzor dostopa**

1. Dostop do nadzorovanega dela letališča je omejen, da se prepreči vstop nepooblaščenim osebam in vozilom na ta območja.

2. Dostop na varnostna območja omejenega gibanja je nadzorovan zaradi zagotovitve, da nepooblaščene osebe in vozila ne vstopijo na ta območja.

3. Osebam in vozilom se dostop do nadzorovanega dela letališča in do varnostnih območij omejenega gibanja lahko dovoli le, če izpolnjujejo zahtevane pogoje varovanja.

4. Osebe, tudi člani posadke, morajo uspešno prestati preverjanje preteklosti, preden pridobijo identifikacijsko priponko za člane posadke ali identifikacijsko priponko za letališče, s katero jim je brez spremstva omogočen dostop do varnostnih območij omejenega gibanja.

1.3 **Varnostni pregled oseb, razen potnikov, in njihovih osebnih predmetov**

1. Osebe, razen potnikov, se skupaj z njihovimi osebnimi predmeti ob vstopu v varnostna območja omejenega gibanja stalno naključno varnostno pregledujejo zaradi preprečitve vnosa prepovedanih predmetov v ta območja.

2. Vse osebe, razen potnikov, se skupaj z njihovimi osebnimi predmeti ob vstopu v kritične dele varnostnih območij omejenega gibanja varnostno pregledujejo zaradi preprečitve vnosa prepovedanih predmetov v te dele.

1.4 **Preiskava vozil**

Vozila, ki vstopajo v varnostna območja omejenega gibanja, se preiščejo zaradi preprečitve vnosa prepovedanih predmetov v ta območja.

1.5 **Nadzorstvo, patrulje in druge vrste fizičnega nadzora**

Na letališčih in, kjer je to potrebno, na zemljiščih v njihovi bližini, do katerih je dostop javen, se izvajajo nadzorstvo, patrulje in druge vrste fizičnega nadzora zaradi odkrivanja sumljivega obnašanja oseb, odkrivanja ranljivih mest, ki bi lahko bila zlorabljena za izvedbo dejanja nezakonitega vmešavanja, in da se osebe odvrnejo od izvedbe takih dejanj.

2. RAZMEJENA OBMOČJA NA LETALIŠČIH

Zrakoplovi, parkirani na razmejenih območjih letališč, za katere se uporabljajo alternativni ukrepi iz člena 4(4), so ločeni od zrakoplovov, za katere se v celoti uporabljajo skupni osnovni standardi, da se prepreči ogrožanje standardov s področja varovanja, ki se uporabljajo za zrakoplove, potnike, prtljago, tovor in pošto slednjih.

3. VAROVANJE ZRAKOPLOVA

1. Pred odhodom se opravi varnostno preverjanje zrakoplova ali varnostna preiskava zrakoplova zaradi zagotovitve, da na njem ni nobenih prepo-

▼B

vedanih predmetov. Za zrakoplove, ki so v tranzitu, se lahko uporabljajo drugi primerni ukrepi.

2. Vsak zrakoplov se varuje pred dejanji nezakonitega vmešavanja.

4. POTNIKI IN ROČNA PRTLJAGA

4.1 **Varnostni pregledi potnikov in ročne prtljage**

1. Vsi potniki, ki začenjajo svoje potovanje, transferni in tranzitni potniki in njihova ročna prtljaga se varnostno pregledajo, da se tako prepreči vnos prepovedanih predmetov na varnostna območja omejenega gibanja in v zrakoplov.

2. Transferni potniki in njihova ročna prtljaga so lahko izvzeti iz varnostnih pregledov, če:

(a) prispejo iz države članice, razen če sta Komisija ali ta država članica priskrbeli informacije, da se za te potnike in njihovo ročno prtljago ne more šteti, da so bili varnostno pregledani v skladu s skupnimi osnovnimi standardi; ali

(b) prispejo iz tretje države, v zvezi s katero se v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) šteje, da so tam uporabljani standardi s področja varovanja enakovredni skupnim osnovnim standardom.

3. Tranzitni potniki in njihova ročna prtljaga so lahko izvzeti iz varnostnih pregledov, če:

(a) ostanejo v zrakoplovu; ali

(b) se ne pomešajo z varnostno pregledanimi odhajajočimi potniki, razen s tistimi, ki se vkrcajo na isti zrakoplov; ali

(c) prispejo iz države članice, razen če sta Komisija ali ta država članica priskrbeli informacije, da se za te potnike in njihovo ročno prtljago ne more šteti, da so bili varnostno pregledani v skladu s skupnimi osnovnimi standardi; ali

(d) prispejo iz tretje države, v zvezi s katero se v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) šteje, da so tam uporabljani standardi s področja varovanja enakovredni skupnim osnovnim standardom.

4.2 **Varovanje potnikov in ročne prtljage**

1. Potniki in njihova ročna prtljaga se varujejo pred nezakonitim vmešavanjem od točke, ko so varnostno pregledani, do odhoda zrakoplova, na katerem potujejo.

2. Odhajajoči potniki, ki so bili varnostno pregledani, se ne smejo pomešati s prihajajočimi potniki, razen če:

(a) potniki prispejo iz države članice, razen če sta Komisija ali ta država članica priskrbeli informacije, da se za te potnike in njihovo ročno prtljago ne more šteti, da so bili varnostno pregledani v skladu s skupnimi osnovnimi standardi; ali

(b) potniki prispejo iz tretje države, v zvezi s katero se v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) šteje, da so tam uporabljani standardi s področja varovanja enakovredni skupnim osnovnim standardom.

4.3 **Potencialno težavni potniki**

Pred odhodom se za potencialno težavne potnike sprejmejo ustrezni ukrepi varovanja.

5. ODDANA PRTLJAGA

5.1 **Varnostni pregledi oddane prtljage**

1. Preden se natovori na zrakoplov, se vsa oddana prtljaga varnostno pregleda, da se prepreči vnos prepovedanih predmetov na varnostna območja omejenega gibanja in v zrakoplov.

2. Transferna oddana prtljaga se lahko izvzame iz varnostnih pregledov, če:

(a) prihaja iz države članice, razen če sta Komisija ali ta država članica priskrbeli informacije, da se za to oddano prtljago ne more šteti, da

▼B

je bila varnostno pregledana v skladu s skupnimi osnovnimi standardi; ali

(b) prispe iz tretje države, v zvezi s katero se v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) šteje, da so tam uporabljani standardi s področja varovanja enakovredni skupnim osnovnim standardom.

3. Tranzitna oddana prtljaga se lahko izvzame iz varnostnih pregledov, če ostane v zrakoplovu.

5.2 **Varovanje oddane prtljage**

Oddana prtljaga, ki se bo prevažala z zrakoplovom, se varuje pred dejanji nezakonitega vmešavanja od točke, ko je bila varnostno pregledana, ali od točke, ko jo je prevoznik sprejel v oskrbo, kar je bilo prej, do odhoda zrakoplova, s katerim se bo prevažala.

5.3 **Vezanost prtljage na potnika**

1. Vsak kos oddane prtljage se označi kot spremljan oziroma nespremljan.

2. Nespremljana oddana prtljaga se ne prevaža, razen če je bila prtljaga ločena zaradi razlogov, na katere potnik ne more vplivati, ali pa je bila podvržena ustreznemu varnostnemu nadzoru.

6. TOVOR IN POŠTA

6.1 **Varnostni nadzor tovora in pošte**

1. Ves tovor in pošta sta pred natovarjanjem v zrakoplov podvržena varnostnemu nadzoru. Letalski prevoznik ne sprejme tovora ali pošte za prevoz v zrakoplovu, če ni opravil takšnega nadzora ali če regulirani agent, znani pošiljatelj ali stalni pošiljatelj ne potrdi takšnega nadzora in odgovarja za njegovo opravo.

2. Transferni tovor ali transferna pošta sta lahko podvržena alternativnemu varnostnemu nadzoru, ki je podrobno opisan v izvedbenem aktu.

3. Tranzitni tovor in tranzitna pošta sta lahko izvzeta iz varnostnega nadzora, če ostaneta v zrakoplovu.

6.2 **Varovanje tovora in pošte**

1. Tovor in pošta, ki se bosta prevažala v zrakoplovu, se varujeta pred nezakonitim vmešavanjem od trenutka, ko se izvede varnostni nadzor, do odhoda zrakoplova, na katerem se bosta prevažala.

2. Tovor in pošta, ki po izvedbi varnostnega nadzora nista dovolj varovana pred nezakonitim vmešavanjem, se varnostno pregledata.

7. POŠTA IN MATERIAL LETALSKEGA PREVOZNIKA

Pošta in material letalskega prevoznika sta podvržena varnostnemu nadzoru in se nato do natovarjanja v zrakoplov varujeta, da se prepreči vnos prepovedanih predmetov v zrakoplov.

8. ZALOGE ZA OSKRBO MED LETOM

Zaloge za oskrbo med letom, vključno s hrano, namenjene za prevoz ali uporabo na krovu, so podvržene varnostnemu nadzoru in se nato do natovarjanja v zrakoplov varujejo, da se prepreči vnos prepovedanih predmetov v zrakoplov.

9. ZALOGE ZA OSKRBO NA LETALIŠČU

Zaloge, namenjene za prodajo ali uporabo na varnostnih območjih omejenega gibanja na letališčih, vključno z zalogami za brezcarinske trgovine ter restavracije, so podvržene varnostnemu nadzoru, da se prepreči vnos prepovedanih predmetov na ta območja.

10. UKREPI VAROVANJA MED LETOM

1. Brez poseganja v ustrezna pravila o varnosti v letalstvu:

(a) se nepooblaščenim osebam med letom onemogoči vstop v kabino letalske posadke;

(b) se za potencialno težavne potnike med letom uporabljajo ustrezni ukrepi varovanja.

▼B

2. Za preprečitev dejanj nezakonitega vmešavanja med letom se sprejmejo ustrezni ukrepi varovanja, kot na primer usposabljanje letalske posadke in kabinskega osebja.

3. Z izjemo orožja, ki se prevaža v prostoru za prtljago, se na zrakoplovu ne nosi orožja, razen če so izpolnjeni zahtevani pogoji varovanja v skladu z nacionalno zakonodajo in so zadevne države izdale ustrezna dovoljenja.

4. Odstavek 3 se uporablja tudi za častnike za varovanje med letom, če ti nosijo orožje.

11. ZAPOSLOVANJE IN USPOSABLJANJE OSEBJA

1. Osebe, ki izvajajo ali so odgovorne za varnostne preglede, nadzor dostopa ali druge varnostne nadzore, se zaposlijo, usposabljajo in po potrebi pridobijo dokazilo o usposobljenosti, s čimer se zagotovi, da so primerne za zaposlitev in usposobljene za izvajanje dodeljenih nalog.

2. Osebe, razen potnikov, ki morajo imeti dostop na varnostna območja omejenega gibanja, se usposabljajo na področju varovanja, preden se jim izda identifikacijska priponka za letališče ali identifikacijska priponka za člane posadke.

3. Usposabljanje, omenjeno v odstavkih 1 in 2, se opravi na začetku in nato periodično.

4. Inštruktorji, ki izvajajo usposabljanje oseb, omenjenih v odstavkih 1 in 2, imajo potrebne kvalifikacije.

12. VARNOSTNA OPREMA

Oprema, ki se uporablja za preglede, nadzor dostopa in drug varnostni nadzor, mora biti v skladu z opredeljenimi specifikacijami in zmožna opravljati zadeven varnostni nadzor.

▼M1

PRILOGA II

Skupne specifikacije za nacionalni program za nadzor kakovosti, ki ga mora izvajati vsaka država članica na področju varovanja civilnega letalstva

1. OPREDELITVE

1.1 V tej prilogi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „letni obseg prometa“ pomeni skupno število potnikov, ki pridejo, odidejo ali so v tranzitu (štejejo se samo enkrat);

2. „ustrezni organ“ pomeni nacionalni organ, ki ga država članica imenuje v skladu s členom 9 ter je pristojen za usklajevanje in spremljanje izvajanja nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu;

3. „revizor“ pomeni katero koli osebo, ki izvaja dejavnosti za spremljanje skladnosti v imenu ustreznega organa;

4. „izdajanje spričeval“ pomeni formalno oceno in potrditev ustreznega organa ali formalna ocena in potrditev v imenu ustreznega organa, da je oseba ustrezno usposobljena za opravljanje funkcije revizorja na sprejemljivi ravni, kot jo opredeli ustrezni organ;

5. „dejavnosti za spremljanje skladnosti“ pomenijo kakršen koli postopek ali način, ki se uporablja za ocenjevanje izvajanja te uredbe in nacionalnega programa varovanja v letalstvu;

6. „pomanjkljivost“ pomeni neizpolnjevanje zahtev v zvezi z varovanjem v letalstvu;

7. „inšpekcija“ pomeni preverjanje izvajanja ukrepov in postopkov varovanja zaradi določitve, ali se izvajajo učinkovito in po zahtevanem standardu ter zaradi ugotovitve morebitnih pomanjkljivosti;

8. „pogovor“ pomeni ustno preverjanje, ki ga izvede revizor, da ugotovi, ali se izvajajo posebni ukrepi ali postopki varovanja;

9. „opazovanje“ pomeni vizualni pregled, ki ga izvede revizor, da ugotovi, ali se izvaja ukrep ali postopek varovanja;

10. „reprezentativni vzorec“ pomeni izbor med obstoječimi možnostmi za spremljanje, z zadostnim številom in razponom, da je lahko podlaga za splošne zaključke o izvajanju standardov;

11. „revizija varnosti“ pomeni poglobljeno preučitev ukrepov in postopkov varovanja zaradi ugotovitve, ali se izvajajo kontinuirano in v celoti;

12. „preskus“ pomeni preskus ukrepov varovanja v letalstvu, pri čemer ustrezni organ simulira naklep dejanja nezakonitega vmešavanja z namenom, da se preveri učinkovitost izvajanja obstoječih ukrepov varovanja;

13. „preverjanje“ pomeni ukrepanje revizorja, s katerim ugotovi, ali je poseben ukrep varovanja dejansko vzpostavljen;

14. „ranljivo mesto“ pomeni kakršno koli slabost izvedbenih ukrepov in postopkov, ki bi lahko bila zlorabljena za izvedbo dejanja nezakonitega vmešavanja.

2. POOBLASTILA USTREZNEGA ORGANA

2.1 Države članice ustreznemu organu zagotovijo potrebna pooblastila za spremljanje in izvrševanje vseh zahtev te uredbe in izvedbenih aktov Uredbe, vključno s pooblastilom za izrekanje kazni v skladu s členom 21.

2.2 Ustrezni organ opravlja dejavnosti za spremljanje skladnosti in ima pooblastilo, da zahteva odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti v določenem časovnem obdobju.

2.3 Glede dejavnosti za odpravo pomanjkljivosti in izvršilnih ukrepov se vzpostavi postopen in sorazmeren pristop. Ta pristop je sestavljen iz postopnih korakov, ki jim je treba slediti, dokler ni dosežena odprava, vključno z:

(a) nasveti in priporočili;

(b) uradnim opozorilom;

(c) obvestilom o izvršbi;

▼M1

(d) upravnimi kaznimi in sodnimi postopki.

Ustrezni organ lahko izpusti enega ali več teh korakov, zlasti kadar je pomanjkljivost resna in se ponavlja.

3. CILJI IN VSEBINA NACIONALNEGA PROGRAMA ZA NADZOR KAKOVOSTI

3.1 Cilji nacionalnega programa za nadzor kakovosti so preveriti, ali se ukrepi varovanja v letalstvu učinkovito in pravilno izvajajo, ter z dejavnostmi za spremljanje skladnosti določiti stopnjo skladnosti z določbami te uredbe in nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu.

3.2 Nacionalni program za nadzor kakovosti vključuje naslednje elemente:

(a) organizacijsko strukturo, pristojnosti in vire;

(b) opis nalog in usposobljenosti, ki se zahtevajo za revizorje;

(c) dejavnosti za spremljanje skladnosti, vključno z obsegom revizij varnosti, inšpekcijami, preskusi, ter, po dejanski ali možni kršitvi s področja varovanja, preiskave, pogostost revizij varnosti in inšpekcijskih pregledov, pa tudi razvrstitev skladnosti;

(d) študije, če je treba ponovno oceniti potrebe glede varnosti;

(e) dejavnosti za odpravo pomanjkljivosti s podrobnostmi glede poročanja o pomanjkljivostih, nadaljnje ukrepe in odpravo pomanjkljivosti z namenom zagotoviti skladnost z zahtevami glede varovanja v letalstvu;

(f) izvršilne ukrepe in po potrebi kazni, kakor so določene v točkah 2.1 in 2.3 te priloge;

(g) poročanje o opravljenih dejavnostih za spremljanje skladnosti vključno z, kjer je to potrebno, izmenjavo informacij med nacionalnimi organi o stopnjah skladnosti;

(h) proces spremljanja ukrepov za notranji nadzor kakovosti, ki jih izvajajo letališče, operator in subjekt;

(i) proces za beleženje in analiziranje rezultatov nacionalnega programa za nadzor kakovosti za določitev trendov in usmerjanje prihodnjega razvoja politik.

4. SPREMLJANJE SKLADNOSTI

4.1 Vsa letališča, operatorje in druge subjekte, ki so odgovorni za varovanje v letalstvu, se redno spremlja, da se zagotovi takojšnje odkrivanje in odprava nepravilnosti.

4.2 Spremljanje poteka v skladu z nacionalnim programom za nadzor kakovosti, pri čemer se upoštevajo stopnja nevarnosti, tip in vrsta operacij, standardi izvajanja, rezultati notranjega nadzora kakovosti letališč, operatorjev in subjektov ter drugi dejavniki in analize, ki bodo vplivali na pogostost spremljanja.

4.3 Spremljanje vključuje izvajanje in učinkovitost ukrepov notranjega nadzora kakovosti letališč, operatorjev in subjektov.

4.4 Spremljanje na vsakem posameznem letališču je sestavljeno iz ustrezne mešanice dejavnosti za spremljanje skladnosti in zagotavlja celovit pregled izvajanja ukrepov varovanja na tem področju.

4.5 Vodenje, določanje prednostnih nalog in organizacija programa za nadzor kakovosti potekajo ločeno od operativnega izvajanja ukrepov v skladu z nacionalnim programom varovanja v civilnem letalstvu.

4.6 Dejavnosti za spremljanje skladnosti vključujejo revizije varnosti, inšpekcije in preskuse.

5. METODOLOGIJA

5.1 Metodologija za opravljanje dejavnosti spremljanja je v skladu s standardiziranim pristopom, ki vključuje dodeljevanje nalog, načrtovanje, pripravo, dejavnosti na kraju samem, razvrščanje ugotovitev, pripravo poročila in postopek odprave.

5.2 Dejavnosti za spremljanje skladnosti temeljijo na sistematičnem zbiranju informacij z opazovanjem, pogovori, pregledovanjem dokumentacije in preverjanji.

▼M1

5.3 Spremljanje skladnosti vključuje najavljene, pa tudi nenajavljene dejavnosti.

6. REVIZIJE VARNOSTI

6.1 Revizija varnosti zajema:

(a) vse ukrepe varovanja na letališču ali

(b) vse ukrepe varovanja, ki jih izvaja posamezno letališče, terminal letališča, operator ali subjekt, ali

(c) poseben del nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu.

6.2 Metodologija za izvajanje revizij varnosti upošteva naslednje elemente:

(a) napoved revizije varnosti in po potrebi posredovanje vprašalnika pred revizijo;

(b) fazo priprave, ki vključuje pregled vprašalnikov, izpolnjenih pred revizijo, in druge ustrezne dokumentacije;

(c) vstopni informativni sestanek s predstavniki letališča/operatorja/subjekta pred začetkom dejavnosti spremljanja na kraju samem;

(d) dejavnost na kraju samem;

(e) zaključni sestanek in poročanje;

(f) kadar so ugotovljene pomanjkljivosti, postopek odprave in spremljanje, povezano s tem postopkom.

6.3 Zaradi potrjevanja, da se ukrepi varovanja izvajajo, izvajanje revizije varnosti temelji na sistematičnem zbiranju informacij z eno ali več izmed naslednjih tehnik:

(a) preverjanjem dokumentacije;

(b) opazovanjem;

(c) pogovori;

(d) preverjanji.

6.4 Na letališčih z letnim obsegom prometa več kot 10 milijonov potnikov se revizije varnosti, ki zajemajo vse standarde s področja varovanja v letalstvu, izvedejo vsaj vsaka štiri leta. Pregled vključuje reprezentativni vzorec informacij.

7. INŠPEKCIJE

7.1 Obseg inšpekcije zajema najmanj en niz neposredno povezanih ukrepov varovanja iz Priloge I k tej uredbi in ustreznih izvedbenih aktov, ki se spremljajo kot ena dejavnost ali v razumnem času, ki običajno ni daljši od treh mesecev. Pregled vključuje reprezentativni vzorec informacij.

7.2 Niz neposredno povezanih ukrepov varovanja je niz dveh ali več zahtev iz Priloge I k tej uredbi in ustreznih izvedbenih aktov, ki imajo tako velik medsebojni vpliv, da doseganja ciljev ni mogoče ustrezno oceniti, če se ne obravnavajo skupaj. Vključuje nize, navedene v Dodatku I k tej prilogi.

7.3 Inšpekcije niso napovedane. Kadar ustrezni organ meni, da to ni izvedljivo, so inšpekcije lahko napovedane. Metodologija za izvajanje inšpekcije upošteva naslednje elemente:

(a) fazo priprave;

(b) dejavnost na kraju samem;

(c) zaključni sestanek, odvisno od pogostosti in rezultatov dejavnosti spremljanja;

(d) poročanje/zapisovanje;

(e) postopek odprave in spremljanje postopka.

7.4 Zaradi potrjevanja učinkovitosti ukrepov varovanja izvajanje inšpekcije temelji na sistematičnem zbiranju informacij z eno ali več naslednjih tehnik:

(a) preverjanjem dokumentacije;

(b) opazovanjem;

▼M1

(c) pogovori;

(d) preverjanji.

7.5 Na letališčih z letnim obsegom prometa več kot 2 milijona potnikov se vsi nizi neposredno povezanih ukrepov varovanja iz poglavij 1 do 6 Priloge I k tej uredbi pregledujejo vsaj vsakih 12 mesecev, razen če je bila v tem času na letališču izvedena revizija. Pogostost inšpekcij vseh ukrepov varovanja, zajetih v poglavjih 7 do 12 Priloge I, določi ustrezni organ na podlagi ocene tveganja.

7.6 Kadar država članica nima letališča z letnim obsegom prometa več kot 2 milijona potnikov, se zahteve iz točke 7.5 uporabljajo za letališče na njenem ozemlju z največjim letnim obsegom prometa.

8. PRESKUSI

8.1 Preskusi se izvajajo, da se preveri učinkovitost izvajanja najmanj naslednjih ukrepov varovanja:

(a) nadzor dostopa do varnostnega območja omejenega gibanja;

(b) zaščita zrakoplovov;

(c) varnostni pregledi potnikov in ročne prtljage;

(d) varnostni pregledi osebja in njihovih osebnih predmetov;

(e) varovanje oddane prtljage;

(f) varnostni pregledi tovora ali pošte;

(g) varovanje tovora in pošte.

8.2 Preskusni protokol, vključno z metodologijo, se razvija ob upoštevanju zakonskih, varnostnih in operativnih zahtev. Metodologija določa naslednje elemente:

(a) fazo priprave;

(b) dejavnost na kraju samem;

(c) zaključni sestanek, odvisno od pogostosti in rezultatov dejavnosti spremljanja;

(d) poročanje/zapisovanje;

(e) postopek odprave in z njim povezano spremljanje.

9. ŠTUDIJE

9.1 Študije se izvedejo, če ustrezni organ ugotovi, da je treba operacije ponovno oceniti, da se ugotovijo in obravnavajo kakršna koli ranljiva mesta. Kadar je odkrito ranljivo mesto, pristojni organ zahteva izvajanje zaščitnih ukrepov, ki so sorazmerni z ugotovljeno nevarnostjo.

10. POROČANJE

10.1 O dejavnostih za spremljanje skladnosti je treba poročati ali jih zapisovati v standardizirani obliki, ki omogoča neprestano analizo trendov.

10.2 Vključeni so naslednji elementi:

(a) vrsta dejavnosti;

(b) letališče, operator ali subjekt, ki se spremlja;

(c) datum in čas dejavnosti;

(d) imena revizorjev, ki opravljajo dejavnost;

(e) obseg dejavnosti;

(f) ugotovitve z ustreznimi določbami nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu;

(g) razvrstitev skladnosti;

(h) po potrebi priporočila za odpravo pomanjkljivosti;

(i) po potrebi časovni okvir za odpravo.

10.3 Kadar so ugotovljene pomanjkljivosti, ustrezni organ ugotovitve sporoči letališču, operatorju ali subjektom, ki so podvrženi spremljanju.

▼M1

11. SKUPNA RAZVRSTITEV SKLADNOSTI

11.1 Izvajanje nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu se ocenjuje z dejavnostmi za spremljanje skladnosti na podlagi harmoniziranega sistema razvrščanja skladnosti, ki je določen v Dodatku II.

12. ODPRAVA NEPRAVILNOSTI

12.1 Ugotovljene pomanjkljivosti se nemudoma odpravijo. Kadar pomanjkljivosti ni mogoče nemudoma odpraviti, se izvajajo izravnalni ukrepi.

12.2 Ustrezni organ zahteva, da letališča, operatorji ali subjekti, ki so podvrženi dejavnostim za spremljanje skladnosti, v soglasje predložijo akcijski načrt, ki obravnava vse pomanjkljivosti, navedene v poročilih, skupaj s časovnim okvirom za izvedbo odprave pomanjkljivosti, in da izdajo potrdilo, ko je postopek odprave končan.

13. NADALJEVALNE DEJAVNOSTI, POVEZANE S PREVERJANJEM ODPRAVE

13.1 Po potrditvi letališča, operatorja ali subjekta, podvrženega spremljanju, da so bili zahtevani ukrepi za odpravo pomanjkljivosti sprejeti, ustrezni organ preveri izvajanje ukrepov za odpravo pomanjkljivosti.

13.2 V nadaljevalnih dejavnostih se uporablja najustreznejša metoda spremljanja.

14. RAZPOLOŽLJIVOST REVIZORJEV

14.1 Vsaka država članica zagotovi, da je zadostno število revizorjev neposredno ali pod njenim nadzorom na voljo ustreznemu organu za izvajanje vseh dejavnosti za spremljanje skladnosti.

15. MERILA USPOSOBLJENOSTI ZA REVIZORJE

15.1 Vsaka država članica zagotovi, da revizorji, ki izvajajo naloge v imenu ustreznega organa:

(a) nimajo pogodbenih ali premoženjskih obveznosti do letališča, operatorja ali subjekta, ki ga je treba spremljati, in

(b) so ustrezno usposobljeni ter imajo tudi dovolj teoretičnega znanja in praktičnih izkušenj na zadevnem področju.

Revizorji morajo imeti spričevalo ali drugo enakovredno potrdilo ustreznega organa.

15.2 Revizorji morajo:

(a) poznati veljavne ukrepe varovanja in načine njihove uporabe pri operacijah, ki jih pregledujejo, vključno s:

— poznavanjem varnostnih načel,

— poznavanjem nalog nadzora,

— poznavanjem dejavnikov, ki vplivajo na človeško delovanje;

(b) imeti praktično znanje o tehnikah in tehnologijah na področju varnosti;

(c) poznati načela, postopke in tehnike spremljanja skladnosti;

(d) imeti praktično znanje o dejavnostih, ki se pregledujejo;

(e) poznati vlogo in pooblastila revizorja.

15.3 Revizorji opravijo tečaj za obnavljanje znanja tako pogosto, kot je potrebno, da se zagotovi ohranjanje obstoječih in pridobivanje novih sposobnosti ob upoštevanju najnovejšega razvoja na področju varnosti.

16. POOBLASTILA REVIZORJEV

16.1 Revizorji, ki opravljajo dejavnosti spremljanja, imajo zadostna pooblastila za pridobivanje informacij, ki jih potrebujejo pri izvajanju svojih nalog.

16.2 Revizorji nosijo dokazilo o identiteti, ki jim omogoča izvajanje dejavnosti za spremljanje skladnosti v imenu ustreznega organa in dostop do vseh potrebnih območij.

16.3 Revizorji imajo pravico:

(a) za namene spremljanja dobiti takojšen dostop do vseh ustreznih območij, vključno z zrakoplovom in poslopji, in

▼M1

(b) zahtevati pravilno izvajanje ali ponovitev ukrepov varovanja.

16.4 Zaradi pooblastil, dodeljenih revizorjem, ustrezni organ ravna v skladu s točko 2.3 v naslednjih primerih:

(a) namerno oviranje revizorja;

(b) nepredložitev ali zavrnitev predložitve informacij, ki jih zahteva revizor;

(c) če se revizorju predloži napačne ali zavajajoče informacije z namenom prevare; in

(d) izdajanje za revizorja z namenom prevare.

17. NAJBOLJŠA PRAKSA

17.1 Države članice obveščajo Komisijo o najboljših praksah v zvezi s programi za nadzor kakovosti, načini izvajanja revizij in revizorji. Komisija te informacije posreduje državam članicam.

18. POROČANJE KOMISIJI

18.1 Države članice vsako leto pošljejo Komisiji poročilo o ukrepih, ki so jih sprejele, da bi izpolnile obveznosti po tej uredbi, in o razmerah glede varnosti letalstva na letališčih na njihovem ozemlju. Referenčno obdobje poročila je 1. januar–31. december. Poročilo je treba oddati tri mesece po koncu referenčnega obdobja.

18.2 Vsebina poročila je skladna z Dodatkom III z uporabo modela, ki ga zagotovi Komisija.

18.3 Komisija državam članicam posreduje glavne zaključke, narejene iz teh poročil.

▼M1

Dodatek I

Elementi, ki jih je treba vključiti v niz neposredno povezanih ukrepov varovanja

Nizi neposredno povezanih ukrepov varovanja iz točke 7.1 Priloge II vključujejo naslednje elemente Priloge I k tej uredbi in ustreznih določb izvedbenih aktov Uredbe.

Za točko 1 – Varovanje letališča:

(i) točko 1.1; ali

(ii) točko 1.2 (razen določb o letaliških dovolilnicah in prepustnicah za vozila); ali

(iii) točko 1.2 (določbe o letaliških dovolilnicah); ali

(iv) točko 1.2 (določbe o prepustnicah za vozila); ali

(v) točko 1.3 in ustrezne elemente točke 12; ali

(vi) točko 1.4; ali

(vii) točko 1.5.

Za točko 2 – Razmejena območja na letališčih:

celo točko

Za točko 3 – Varovanje zrakoplova:

(i) točko 3.1; ali

(ii) točko 3.2.

Za točko 4 – Potniki in ročna prtljaga:

(i) točko 4.1 in ustrezne elemente točke 12; ali

(ii) točko 4.2; ali

(iii) točko 4.3.

Za točko 5 – Oddana prtljaga:

(i) točko 5.1 in ustrezne elemente točke 12; ali

(ii) točko 5.2; ali

(iii) točko 5.3.

Za točko 6 – Tovor in pošta:

(i) vse določbe o varnostnem pregledu in varnostnem nadzoru, ki jih uporablja regulirani agent, razen kakor je opredeljeno v točkah (ii) do (v) spodaj; ali

(ii) vse določbe o varnostnem nadzoru, ki jih uporabljajo znani pošiljatelji; ali

(iii) vse določbe o stalnih pošiljateljih; ali

(iv) vse določbe o prevozu tovora in pošte; ali

(v) vse določbe o varovanju tovora in pošte na letališčih.

Za točko 7 – Pošta in material letalskega prevoznika:

celo točko

Za točko 8 – Zaloge za oskrbo med letom

celo točko

Za točko 9 – Zaloge za oskrbo na letališču:

celo točko

Za točko 10 – Ukrepi varovanja med letom:

celo točko

▼M1

Za točko 11 – Zaposlovanje in usposabljanje osebja:

(i) vse določbe o zaposlovanju osebja na letališču, pri letalskem prevozniku ali subjektu; ali

(ii) vse določbe o usposabljanju osebja na letališču, pri letalskem prevozniku ali subjektu.

▼M1

Dodatek II

Harmoniziran sistem razvrščanja skladnosti

Za ocenjevanje izvajanja nacionalnega programa varovanja v civilnem letalstvu se uporablja naslednja razvrstitev skladnosti.

	Revizija varnosti	Inšpekcija	Preskus
Popolnoma skladno	✓	✓	✓
Skladno, vendar z želenimi popravki	✓	✓	✓
Neskladno	✓	✓	✓
Neskladno, z večjimi pomanjkljivostmi	✓	✓	✓
Se ne uporabi	✓	✓	
Nepotrjeno	✓	✓	✓

▼M1

Dodatek III

VSEBINA POROČILA KOMISIJI

1. **Organizacija, pristojnosti in viri**

   (a) Organiziranost nadzora kakovosti, pristojnosti in virov, vključno z načrtovanimi prihodnjimi spremembami (glej točko 3.2(a)).

   (b) Število revizorjev – trenutno in načrtovano (glej točko 14).

   (c) Usposabljanje, ki so ga zaključili revizorji (glej točko 15.2).

2. **Dejavnosti operativnega spremljanja**

   Vse opravljene dejavnosti operativnega spremljanja z opredelitvijo:

   (a) vrste (revizija varnosti, začetna inšpekcija, kontrolna inšpekcija, preskus, drugo);

   (b) letališč, operatorjev in subjektov, ki se spremljajo;

   (c) področja uporabe;

   (d) pogostosti in

   (e) skupnega števila delovnih dni na osebo na terenu.

3. **Dejavnosti za odpravo pomanjkljivosti**

   (a) Status izvedbe dejavnosti za odpravo pomanjkljivosti.

   (b) Glavne izvedene ali načrtovane dejavnosti (npr. novo ustvarjena delovna mesta, nabavljena oprema, gradbena dela) in napredek pri odpravljanju pomanjkljivosti.

   (c) Uporabljeni izvršilni ukrepi (glej točko 3.2(f)).

4. **Splošni podatki in trendi**

   (a) Skupni nacionalni letni potniški in tovorni promet in število premikov zrakoplovov.

   (b) Seznam letališč po kategorijah.

   (c) Število letalskih prevoznikov, ki delujejo na ozemlju, po kategorijah (nacionalni, iz EU, tretje države).

   (d) Število reguliranih agentov.

   (e) Število podjetij za oskrbo s hrano.

   (f) Število čistilnih servisov.

   (g) Približno število drugih subjektov, ki so odgovorni za varovanje v letalstvu (znani pošiljatelji, podjetja za zemeljsko oskrbo).

5. **Razmere glede varovanja letalstva na letališčih**

   Splošno stanje v zvezi z varnostjo letalstva na letališčih v državi članici.